

A rezonancia törvénye, más nevein az affinitás, a szink...

Article URL
www.asztrologia.ro/

Author
Dénes Mária

Published: January 23, 2020, 4:35 pm

Dénes Albert Ez a második metafizikai, vagyis egyetemes törvény. Vibrációs törvénynek, affinitás törvénynek is szokták nevezni. Az első törvényből kizvetlenül kizvetkezik. Az első törvény az imagináció törvénye volt, amelynek lényege abban áll, hogy mi, földi emberek nem csak teremtett lények vagyunk, hanem a lényekünk kizpontiában állunk kizpzeletünkkel, imaginációnkkal teremtünk is. Természetesen nem úgy kell érteni, hogy most nekiállok és teremtek egy fát, vagy valamely más tárgyat, vagy az annyira hirtelt pnt. Teremtői kizpességekünk megnyilvánulásait úgy kell érteni, hogy az összes állapotaink, lehetőségeink, eseménybeli intervallumainknak szummájait, összesességet mi teremtjük meg, még akkor is, ha ez annyira hihetetlennek tűnik. Külöls az első belső világkonceptiónk, vagyis a kizt valóság törvénytelen és metafizikátlan elkülönítése odáig vezetett, hogy egy külső objektív valóságnak vélt állapot kiszolgáltatottait kizkiz megletünk. Pedig, ha egy kicsit is belegondolunk, a hátrküls az első belső kizkiztt nem is olyan nyilvánvaló. Amiért valami a búrunk alatt van, nem biztos még, hogy kizkizlag a belső világ kizkizbe tartozik és a világkizpünk, amely visszánk külsülünk sem sorolhat kizkizlagosan a külső világ tartományába. Hátrk természetesen vannak. Azonban ezek sokkal finomabb egységkapcsolatokban vannak jelen, hiszen, ha léteznek hátrk, akkor azok a tartalmak, amelyek egy-egy hátron belül vannak, kapcsolatba kell lépniük a más hátrk által "kizkizbefogott" tartalmakkal. Nincs olyan a létezésben, hogy valami abszolút hátrk kizkizrtan, mint kizkizmagában létező kizkizrt rendszer létezen.

Törvényünk rá most azonban a rezonancia törvénye. Amint mondtam, értam, az imagináció törvényéből ez kizkizvetlen kizkizvetkezik. Amit imaginációnkkal teremtünk, az megjelenik a világban. A világ az első kizkizrt, amelyben megjelenik, hogy mi is volt, helyesebben, mi van az imaginációnkban. Az előbb letrtk kizkizvetkezik, a világgon külsüt kizppen úgy kell érteni, mint belsüt. Tehát pszichés, lelki, érzelmi állapotaink kizppen úgy a világgot jelentik, mint a kizkizrt kizkizrt kizkizrt konkrétt események. Mindezek mind az imaginációnkban szrmaznak. Ha rossz, zavaros állapotok vesznek kizkizrt, ha érzelmeink csaponganak vagy kizppen bntak, mind a személyes imaginációnk valóságteremtésnek tekinthet. Tehát, a rezonancia elsősorban arra vonatkozik, hogy amilyen kizkizrt rendelkezőnk az imaginációnkban, olyan valósággal kizpünk rezonanciába, olyan állapotokkal vibrálunk, rezgünk, létezőnk egyértt, ami a kizp szellemi lényegnek megfelel. Nagyon fontos ezt tudni. Mert imaginációnk megszaktás nalkül mákizkizdik és teremt, akiz tudunk errül nappali, ébrenléti, megszokott tudatunkkal, akiz nem. A küls az első belső világban állandó kizpáramlás folyik és ami a személyes imaginációnkban megfogán, azt az imagináció a kizpnek megfelelően

val³s³g³; alak³-tja ³t, realiz³lja.

Minden ember rendelkezik imagin³ci³val. Teh³, minden ember a maga m³dj³n tudatosan vagy tudattalanul teremt. Amit teremt, az a val³s³g. Nyilv³nval³, hogy a tudatos³g, valamint a tudattalans³g k³l³z³mu fokain vagyunk, ³-gy elt³r³mu az a val³s³gn³-v³ is, amelyeken megnyilv³nulunk. A hasonl³, egym³shoz k³z³el ³ll³ vagy ³ppen azonos val³s³gn³-v³k kapcsolatba l³pn³ek egym³ssal, mert nagyj³b³l egyforma rezg³sben vannak. Ezzel magyar³zhat³ az emberk³zti kapcsolatok alakul³sa, a tal³lkoz³sok, az ³j kapcsolatok l³trej³tte stb.

Az ember ³lland³an nincsen ugyanazon a hull³mhosszon, vagyis imagin³ci³s tev³kenys³ge ingadoz³sai miatt v³ltoz³ a val³s³ga is. Biztos, hogy azokban az id³uszakokban, amikor gondjai vannak ³s t³bbet forgat mag³ban a gondjaival kapcsolatos negat³-v k³peket, az ezekhez t³rs³-tott ³rzelmi ³t³l³sekkel egy³tt, ilyenkor t³bbsz³r hall rossz esem³nyekr³ul, vagy tal³lkozik egy³ltal³n nem kedves ismer³useivel, vagy keveredik olyan f³ltre³rt³sekbe, amelyek m³r ³nmagukban ³rtelmetlenek. Ilyenkor tiszt³-tani kell az imagin³ci³t. P³ld³ul, lehet napl³zni, ahol az ember alaposan ki³-rja mag³b³l az ³sszes aggodalmait, f³lelmeit, negat³-v k³pzeteit stb. M³sfel³ul er³us³-teni kell azt a k³pet, amely az illet³mu probl³m³nak, gondnak a megold³s³t, felold³s³t jelenti. El kell k³pzelni a megfelel³mu, legjobb felold³s³t az illet³mu probl³m³nak ³s azt is meg kell pr³b³lni, hogy ³rezz³l³k ³t azokat az ³rz³eket, amelyek a sikeres felold³ssal egy³tt j³rnak. Vagyis, r³viden, neh³z helyzeteinkben ne hagyjuk, hogy az imagin³ci³ban elhatalmasodjanak a romb³k³pek, hanem tudatosan arra fel³ ir³ny³-tsuk a m³k³d³s³ot, amely a legjobb, leg³rtelmesebb felold³st foglalja mag³ban.

Maga a rezonancia t³rv³nye m³g sokkal m³gikusabb, mint maga a m³gia t³rv³nye, de legal³bb is sokkal ink³bb soksz³en var³zslatos. A mir³kulum. Mint teremt³uk t³kr³z³ud³nk abban a val³s³gban, amit mi teremtett³nk. Hi³ba mondja a mag³t realist³nak mond³ ³ll³sfoglal³s³ ember, hogy teremt³s ide vagy oda, de van egy fajta stabil val³s³g, amit mint sz³munkra adott val³s³got kell tudom³sul vegy³nk. Igaza van. Nincs ami³rt k³l³n f³radozzon ennek az igazs³gnak a hangs³lyoz³s³n, mert ezt mindenki nagyon j³ tudja. A probl³ma ³s egyben a k³rd³s nem is itt tev³dik fel. A k³rd³s ³s probl³ma ott tev³dik fel, hogy ezt a sz³munkra adott val³s³got, alapval³s³got hogyan l³tjuk, hogyan fogjuk fel ³s mit kezd³nk vele, de m³g ink³bb mit kezd³nk magunkkal ebben a val³s³gban? Egy l³nyegesebb val³s³g k³rd³se ³s probl³m³ja mer³l fel benn³nk. Mert nagyon j³ l³tjuk, hogy itt vagyunk egy fajta, viszonylagosan stabilnak t³nm³ val³s³gban ³s az is felt³nhet esetleg, hogy ez a val³s³g egyik oldala ³ppen olyan makacs, mint amilyen ill³kony a m³sik oldala.

Az teh³, hogy egy metafizik³val vagy szellemi megismer³ssel foglalkoz³ ember nem ismeri el a f³ldi, konkr³ot val³s³got, arr³l sz³ sincs. Elismeri, de nem ³ll meg itt, mert nem lehet itt meg ³llni. Vagyis meg lehet ³llni, de olyan k³vetkezm³nyekkel, amelyek a megragadt, lefulladt, ki³gett val³s³gl³t³s k³vetkezm³nyei. A f³ldi, ³ssz³bben felfoghat³ val³s³gk³pet fel kell fogni, el kell ismerni, mint olyant, tudom³sul kell venni, de nem lehet itt meg³llni, itt letapadni, mert ez az emberi l³ny legegységesebb k³pess³g³r³ul val³ lemond³st, a megismer³sr³ul val³ lemond³st jelenten³. ³gy is fogalmazhatunk, hogy aki itt leragad, teh³ a tov³bbi megismer³sr³ul lemond, az emberi mivolt³r³l mond le. A t³rt³net folyam³n t³megezen ³s halmozottan fordult el³mu az ilyesmi, s hogy az egyetemes megismer³s k³pess³g³r³ul lemondott embereknek milyen val³s³got siker³l³t megteremteni, gondolom, arr³l nem kell k³l³n³sebben besz³molni. Mindenki tudattalanj³ban ott van a mai napig is, az a sok s³t³ot, ³rtelmetlen szenved³s, amit ³nmagunknak ³s m³soknak okoztunk. Azt hiszem, hogy B³hm³ot id³zi Hamvas B³la, amikor ³-rja, hogy az ember tudatlans³g³b³l, szellemtelens³g³b³l annyi szenved³s keletkezett, hogy ha a f³k ³-r³toll³, a tengerek tint³v³ ³s az ³g pap³-rr³ v³ltozna, akkor sem lehetne le³-rni ezt a sok szenved³st.

Ma, amikor az imagináció fontosságát kezdik belátni, de sajnos metafizikai látnyegöt annál kevésbé, az értelmetlen szenvedésekkel teli valóságunk egy egészen új korszakba lépünk. Persze, ez nem kátelezhető és nem determináció szerűen kikerülhetetlen, az egyes ember tudatosságát félve, hogy mivel rezonál, vagyis, hogy milyen valósággot formál meg magában és maga körül. Az imagináció fontossága rájárttunk és ma már minden hatni akar ember, vagy intézmény vagy érdekcsoport ezt veszi alapul. Arra is rájárttunk, hogy körülállítsen a szuggesztív az, amely az imagináció leginkább lázba hozza, aktiválja. Gondolom, nem kell példának felhoznom azt a reklámközpont és reklámszervegés reklámszervegés példáját, amelyek, mint imaginatív-szuggesztív impulzusok ársztanak el bennünket árszi intenzívással és mennyiséggel. Nem vagyok egyáltalán biztos ebben, de feltételezem, hogy az embereknek már kezdett kialakulni egy bizonyos imagináció és videóképek rendszere, amely legalább részben kiszéri a szuggesztív tapintatlan betolakodást az életbe. Lehet, töl optimista vagyok. Remélem, mégsem. Azonban itt nem a remény, vagy az optimizmus, ami a körvonal, hanem a leginkább megtisztított metafizikai tudás és tudatosság, vagyis hogy képesek tudjuk-e tenni magunkat arra, hogy lássuk a valóság legfőbb alapjait és a szűzességét. A valóságvarázsolásnak csak egy példáját említettem a reklámok kapcsán. Nem szabad elfelejteni, hogy a hatalmi apparátus ugyancsak imagináció és manipulatív módszereket használ fel, amelynek célja az emberek minél akadálytalanabb módon való irányítása, irányítás. Lehet, hogy tényleg e gondolatok, mintha egy áldásos mániában szenvedő elmebeteg tényleg rendezett elméjéből származnának, aki szociopátiás képzeteket kivetíti egyes hatalomgyakorlókra és intézményekre. Az biztos, hogy nem is tanácsos ilyen gondolatok mellett tölsgosan sokat elidőzni, mert az ilyen gondolatoknak, képeknek, képzeteknek, s a hozzájárulás harag- és félelem érzésnek ugyancsak teremtetni ereje, valóságformálási hatása van! Elég, ha az ember egyszer megvilágítja a jelenségeket, aztán folytatja a szemléletes életét, végzi a feladatait legjobb tudása és lelkiismerete szerint.

Metafizikailag elrendelt szabály, hogy amikor az ember nehéz helyzetekbe kerül, akkor abból induljon ki, hogy az egész helyzetet ő maga okozta, ő maga teremtette meg. Ez a jelenlegi, nehéz körülményekkel terhelt valóság az ő imaginációjának tétel, amelyet lát és átél egyben. Persze, ebben a magára vállaltásban semmiféle átvétel, bálntudat, álmarcangolás, mártkodás nem szabad, hogy legyen, mert nem ez a látnyeg. A látnyeg az, hogy ebben a felvállaltásban, miszerint úgy tekintem a nehéz, nem kívánatos helyzetemet, hogy akarva-akaratlanul azt én magam teremtettem meg, lehetőségek nyílnak arra, hogy a mályebb, látnyegesebb szűzességét, a megoldási kulcsot vagy kulcsokat meglássam. Meglehet, hogy a nehéz helyzetem kialakulásában má sok is részt vettek, de amíg én rájuk hártom a felelősséget, amíg őket hibáztatom, rájuk haragszom, addig a látnyeglátás szempontjából vak maradok. Csak akkor nyílnak meg a látnyeg látása, ha az egész helyzet úgy fogom fel, mint valósággot, állapotot, amelyet én teremtettem. Ezen az éton feltárulnak az imaginációmba megtapadt képek, képzetek, gondolatok, amelyek az illető helyzetet elidőzik és ezeknek a feltárása és feloldása oldja meg igazán a helyzetet, teljesen és maradandóan. Amíg felületes megoldásokkal próbálkozom, példátul úgy, hogy a nehéz helyzetért má sokat teszek felelőssé, addig nem nyer feloldást az illető probléma. Mert, lehet, hogy a helyzettől való megmenekülés megkénynebbült fellélegzősével állok odobb, miközben má sok nyakába sikerült varnom a felelősséget, de azokat a zavaros tartalmakat, amelyek az illető helyzettel oki viszonyban állottak, tovább viszem magamban és, ahogy szokták mondani, csak idővel félve, hogy ez a zavar, nehéz és, probléma mikor jelenik meg ismét az életemben.

A rezonancia árványának asztrológiai, alkímiai megfelelői, a Hold, illetve a szőlőci, vagyis az oldás má vétele. Az asztrológiai megfelelőben áorthet a Hold idetartozása, hiszen ez az első valósággtér, vagyis a teremtetni képes, legkényzelebbi megjelenése,

amit látnunk és átélünk. Olyan modell ez, mint ahogy a Nap fényét visszatéríti a Hold. Az alkímia szólcija úgy tartozik ide, hogy az egyetemes oldás, vagyis ami a feloldandó tartalmakat fel tudja oldani, az nem más, mint a helyes világítás szelleme, vagyis az igazságnak, a metafizikai létnek az a szelleme, amely átjárja, átvilágítja, így a szellemben szelídül, oldja mindazt, amit oldani kell.

Összegezve az eddigieket, mindaz, amit imaginációval, mint teremtmények teremtünk, nem áll meg önmagában, hanem megnyílnak a belső világunk formájában, állapotaink minőségében, kapcsolatainkban stb. Ez a rezonancia. A második egyetemes törvény, amely az elsővel közvetlenül kapcsolódik. A harmadik törvény az analógia törvénye, amit a megfelelő törvénynek, vagy még a kompenzáció törvényének is neveznek. Az egyetemes törvények egymással kapcsolódnak és egymással öröklődnek, mivel egy egységes egészet képeznek, amelyek csak az archaikus szellemtudományok bármelyike, az asztrológia, a színház, a kabbala stb. Fontos az, hogy következetesen vizsgáljunk ezen a megismerési úton és egy egységes egészet kapunk, amelyet önmagunkba integrálhatunk.